IOAN ROȘCA VORBEȘTE LIBER: LEGEA 217 ANTILEGIONARĂ NU ÎNTÂMPINĂ REZISTENȚA CUVENITĂ

Incorect Politic

Octombrie 24, 2024

Ioan Roșca vorbește liber: Legea 217 antilegionară nu întâmpină rezistența cuvenită

Via Certitudinea nr.173:

Am încercat, în cursul anului 2015, să alertez opinia publică privind promulgarea legii 217/2015, un dictat antidemocratic, antilibertar, anticonstituţional, antijustiţiar şi antiromânesc. Am constatat că această acţiune provocatoare a celor care împiedică judecarea genocidului comunist nu întâmpină rezistenţa cuvenită. S-a instalat rapid intimidarea urmărită prin această lege, într-un cadru dezolant de degradare, aservire, domesticire, laşitate, dezorientare, lehamite, renunţare.

Reiau pe scurt principalele mele observaţii:

1. Legea nu face precizările necesare pentru evitarea aplicării arbitrare, selective, discriminatorii, abuzive; este lăsată la latitudinea fiecărui judecător cumpănirea caracterului penal al „xenofobiei”, „antisemitismului”, „fascismului”, „legionarismului” prezent în **idei, atitudini sau fapte**. **Rezultatul fiind instalarea unei autocenzuri care completează perfid cenzura, fiind fatal încălcată libertatea de conştiinţă, opinie, asociere garantate de constituţie, obţinute cu jertfe în 1989.**

2. Aparent dedicată apărării memoriei victimelor holocaustului, **legea are ca efect principal (şi deci, prezumabil, ca scop camuflat) evitarea condamnării autorilor genocidului comunist (protejarea moştenitorilor lor).** Căci ea proclamă în bloc vinovăţia foştilor deţinuţi politici, acuzaţi de „fascism", „legionarism", „antisemitism", „crime de război", justificând încarcerarea prin care s-a realizat exterminarea lor. Genocidul comunist s-a comis prin justiţie criminalizată, a operat în numele legii, într-un stat uzurpat. A legitima acea justiţie genocidară este echivalent cu a camufla/justifica acel genocid, adică tocmai păcatul negaţionist care se pretinde a fi combătut prin această lege.

3. Majoritatea celor reincriminaţi în bloc acum nu au nici o vinovăţie penală/reală, ci, dimpotrivă, au drept la reparaţie sau chiar meritul de a se fi sacrificat pentru apărarea independenţei şi libertăţii. Dacă membrii PCR nu pot fi pedepsiţi pentru ce au făcut unii dintre liderii lor, atunci simpla apartenenţă la mişcarea legionară nu poate constitui vreun delict. În fine, după 1989, puţinii activişti care s-au declarat „legionari" nu au creat probleme democraţiei.

4. Modul cum a fost impusă României, din exterior, o măsură contrară adevărului istoric şi intereselor ei specifice indică funcţionarea neocolonială a „integrării" şi „partenariatelor strategice", de foarte rău augur pentru cetăţenii unei ţări satelizate păgubitor. Cei care încearcă să ascundă faptul că al doilea război mondial nu s-a terminat cu victoria Binelui asupra Răului, ci cu un genocid gigantic comis de ocupanţii sovietici, nu ar trebui să ne impună agenda capitulării... şi după 70 de ani.

5. **Interzicând „minimalizarea" holocaustului din România, legea paralizează activitatea unor cercetători** care ar ajunge la alte concluzii decât comisia/institutul Wiesel privind cauzele şi amploarea represiunii împotriva evreilor din România. România ar trebui să plătească oricât iar cere o grupare de interese, căci cei care ar încerca să demonstreze că cifrele au fost exagerate ar fi vinovaţi de „minimalizare". **O astfel de împiedicare a apărării intereselor populaţiei care ar urma să plătească reparaţiile intră sub incidenţa art. 394 din codul penal, care incriminează trădarea.**

Să asistăm neputincioşi la măsluirea adevărului privind suferinţele impuse poporului român după 1944, de către urmaşii unor români care au profitat de ele sau a unor evrei care ne impun azi, dinspre Washington, agenda celor ce au venit ieri dinspre Moscova? Cum putem împiedica monstruoasa coaliţie dintre urmaşii criminalilor securicomunişti (interesaţi în legitimarea regimului genocidar, ca „antifascist") şi agenţii forţelor exterioare interesate în ascunderea adevărului crunt?

Controlul exercitat de forţe obscure asupra dezbaterii publice este revelat de deturnarea discuţiei spre colaterale de diversiune. În loc să ne ocupăm de problemele semnalate mai sus, sîntem împinşi către teme valide dar totuşi secunde, cum ar fi dreptul de a citi pe Cioran sau Ţuţea sau de a face statuie lui Ion

Antonescu sau Vasile Voiculescu. Miza supremă a bătăliei din jurul legii 217 este evitarea recunoaşterii genocidului comunist din România.

Cine studiază documente precum instrucţiunile pentru penitenciare şi mărturiile victimelor, va constata că legionarii se află printre categoriile vizate explicit de maşina represivă comunistă. Oricât ar vrea unii, nu se mai poate eluda adevărul că la Piteşti a fost vorba şi de răzbunare contra legionarilor.

Deşi nu mă simt obligat la astfel de precizări, semnalez că **nu sînt simpatizant legionar**. Sînt însă purtătorul de cuvînt al Comitetului de Reprezentare a Victimelor Comunismului şi cercetător interdisciplinar dedicat, de 25 de ani, studiului blocării condamnării genocidului comunist.

Pasiunea pentru adevăr şi dreptate mă face să afirm că, în cadrul genocidului comunist, există şi un genocid împotriva legionarilor – despre care ar trebui să vorbim fără oprelişti. Încercînd să sugrume acest filon justiţiar, cei care sînt în spatele legii „antilegionare" se fac vinovaţi de obstrucţionare a justiţiei.

Deci nu se doreşte numai ca aceşti români exterminaţi să nu mai fie consideraţi eroi luptei anticomuniste, ci să nu mai fie consideraţi nici victime.

Putem deduce cît de mare e miza acoperirii genocidului antiromanesc, dacă nici riscurile evidente de a stîrni antisemitism prin recenta agresiune legislativă nu au fost luate în considerare. Aparenţa obsesiilor faţă de trecut camuflează agenda care ne vizează frontal prezentul şi viitorul.

Dacă ne vom opune mafioţilor sau ocupanţilor care ne subjugă, satelizează, distrug sau umilesc, vom dovedi eventual naţionalism extrem, prin trimitere la atitudinile similare ale legionarilor. Să ne amintim cîteva dintre ideile celor care sînt astăzi declaraţi în bloc criminali, pentru că e foarte posibil ca unele dintre aceste idei să fie ţinta vie a promotorilor din umbră a legii.

1. Ideea că resursele ţării nu trebuie să cadă în mâna străinilor.

2. Ideea că pătura politică a timpului era fatal coruptă.

3. Ideea că românii trebuie să fie sudaţi într-un stat organic.

4. Ideea că românul adevărat este obligatoriu creştin.

5. Ideea că marile cauze trebuie plătite cu sacrificii.

6. Ideea că România trebuie să se alăture imperiilor în ascensiune.

7. Ideea muncii voluntare/patriotice.

8. Să incriminăm poziţia consecventă a legionarilor faţă de comunism.

Păpuşarii lumii de azi încearcă să ne dicteze trecutul, ca să nu scăpăm către un alt viitor. Aş dori să ni se explice care sînt ideile legionare ce trebuie eradicate, încât să nu poată fi actualizate.